

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 250.

Femte Session.

75de Møde.

Tredagen den 27de Januar.

(Fortf.)

Müller: Jeg for min Part kan slet ikke tage Sagen saaledes, som den ærede Taler, der nu satte sig, tog den. Som Medlem af Udvalget har jeg meget ønsket, at Loven skulde fremmes; men jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn, som ogsaa var Medlem af Udvalget, har begaaet en stor Feil ved at tage Sagen saaledes, som han har gjort; det forekommer mig, at han er kommen ind paa en Række af Betragtninger, han oftere kommer ind paa, idet han tager Spørgsmaalene større, end de foreligger. Loven er virkelig i og for sig en Ubetydelighed og ikke Andet, og Grunden til, at Udvalget er gaaet ind paa den, er den, at det ogsaa ansaae den for at være ubetydelig i finansiell Henseende, og at det meente, at den uden Banfælgthed vilde kunne gjenneføres. Det har idetmindste været Aarsagen til min Deeltagelse for denne Lov, og jeg maa som Medlem af Udvalget paa det Bestemteste modsigge, at jeg har været deelagtig i at anstille saa store Betragtninger i denne Sag som dem, der ere fremsatte af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn; thi det fortjener Loven ikke i nogen Henseende.

Ordføreren: Jeg tilstaaer, at jeg ikke ganske har hørt de Ytringer, som den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn, der er Medforlagsstiller af Loven og Medlem af Udvalget, har brugt. Saaledes som den ærede Rigsdagsmand fra Holbø Amt 2 Valgkreds (Tscherning) gjentog dem, saa mindede de mig meest om nogle Ytringer, som den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand for ganske nylig brugte

her i Thinget angaaende en Lov om Afhændelse af noget vist Bøndergods; de seldne Ytringer forekomme mig at være en Reminiscent af disse Ytringer, og jeg maa for mit Vedkommende paa det Bestemteste fralægge mig, at de skulde have nogen anden Betydning. Da der er Saameget i denne Lovs Fremkomst, som forekommer den ærede Rigsdagsmand besynderligt, saa kan jeg maaskee tjene ham med den Oplysning, at Tanken om denne Lov først er opstaaet hos mig. Allerede i Efteraaret, da jeg saae, at der var Udflugt til en daarlige Høst og altsaa til Dyrtid her i Landet, troede jeg, at det kunde være ønskeligt, om man her paa Rigsdagen kunde gjøre Noget i den Retning, og jeg søgte derfor at sætte mig i Forbindelse med den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn, som jeg vidste altid interesserede sig for Alt, hvad der kunde være til Lettelse med Hensyn til Indførselen her til Landet, og som jeg navnlig ogsaa troede havde Bekendtskaberovre i Skaane, saa at han var istand til at bedømme og skaffe Oplysninger om, hvorvidt Sagen kunde nytte Noget med Hensyn til Følholdene derovre. Kort Tid efterat vi her vare blevne samlede, meddeelte den ærede Rigsdagsmand mig, at efter de Oplysninger, som han havde modtaget fra Skaane, var der Grund til at vente, at Loven vilde kunne have nogen Virkning, og dette var Grunden til, at vi Begge i Forening indkom med Forslaget. Jeg troer altsaa, at den første Forudsætning, under hvilken den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2 Valgkreds har sagt, at han vilde stemme for Loven, nemlig, at den ikke havde nogensomhelst anden Charakter end den aldeles simple og naturlige, om man vil maaskee lidet betydende, som ligger i dens eget Ind-